

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.

Enric ANGLADA FORS

Jacques RICHIARDI (Ponent)

Canòlic MINGORANCE CAIRAT

Andorra la Vella, disset de juliol del dos mil dinou

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000151/2018 seguida per un presumpte delicte major lesions doloses.

Acusat:

M.A.R.F., nascut el dia 10 d'octubre del 1994 a Povia De Barzim (Portugal), fill de Manuel i de Maria Da Graça, de nacionalitat Portugal, i defensat per la Lletrada Sra. Patrícia Carla Bragança Varela.

Part acusadora:

El Ministeri Fiscal, representat per la Sra. Carolina Bailen Vila.

Magistrat ponent: Sr. Jacques RICHIARDI.

RESULTANT PRIMER: Són fets provats que en data 7 de gener del 2016, vers les 14 hores 20, J.R.B. es trobava al carrer Prada Motxilla davant del Lycée Comte de Foix de la vila d'Andorra la Vella, parlant amb una amiga J.A.D., aleshores parella del processat M.A.R.F., nascut el 10 d'octubre del 1994, de nacionalitat portuguesa i amb antecedents penals no computables a efecte de reincidència, quan va arribar aquest darrer a l'interior d'un vehicle conduït pel seu germà H.G.R.F..

El processat va baixar del vehicle, va dirigir-se directament vers J.R.B. i li va propinar un cop de cap a la cara, causant-li una fractura dels ossos propis del nas i una contusió occipital a la cara; la primera lesió va requerir el seguiment d'un tractament mèdic posterior a la primera assistència per a la seva curació.

RESULTANT SEGON: Modificant parcialment al judici oral el seu escrit de qualificació provisional pel que fa a la naturalesa del cop rebut per J.R.B. i a la responsabilitat civil, el Ministeri Fiscal qualifica els fets com a constitutius del delictes major de lesions doloses tipificat a l'article 113.2 del Codi Penal del qual el processat és responsable penalment en concepte d'autor, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

Demana que li sigui imposada la pena de dotze mesos de presó condicional amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys, així com el pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, sol·licita que el processat indemnitzi a J.R.B. en la quantitat de 177.43 € corresponent a les despeses mèdiques i a la mascara exposades pel perjudicat.

RESULTANT TERCER: La defensa del processat M.A.R.F. manifesta el seu desacord amb l'exposició dels fets i la qualificació jurídica del Ministeri Fiscal, fent valdre que segons les seves manifestacions, el seu defensat no coneix de res ni a J.A.D., ni a J.R.B., i no va causar cap lesió a aquest últim.

Afegeix que H.G.R.F. va negar conèixer J.A.D. i J.R.B., i trobar-se pels voltants del Lycée Comte de Foix en data 7 de gener del 2016 en companyia del seu germà.

Sosté que no existeix cap element objectiu ni cap prova a càrrec suficient per desvirtuar el dret a la presumpció d'innocència, donades les versions contradictòries de tots els interessats.

Sol·licita l'absolució del seu defensat.

A l'acte del judici oral, ratifica les seves conclusions provisionals, invocant especialment l'evolució de les declaracions de J.R.B. i de J.A.D. pel que fa a la naturalesa de l'acte d'agressió (cop de puny en el marc de la instrucció de la causa i cop de cap al judici oral) i les versions contradictòries existent entre els interessats, el processat i el seu germà, sol·licitant l'aplicació del principi "*in dubio pro reo*".

Subsidiàriament, en el cas que el Tribunal consideri la culpabilitat del seu defensat, demana que la pena no sigui superior a la de vuit

mesos de presó condicional amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys.

En concepte de responsabilitat civil, precisa que la indemnització ha de ser de l'import de 121,05 €, compte tingut dels justificants figurant al sumari.

CONSIDERANT PRIMER: Els fets declarats provats són legalment constitutius del delictes major de lesions doloses que han requerit per a la seva curació el seguiment d'un tractament mèdic posterior a la primera assistència, tipificat a l'article 113.2 del Codi Penal, havent exercit el processat un acte de violència voluntària sobre la persona de J.R.B., a saber un cop de cap propinat a la seva cara, causant-li una lesió com prevista a dita disposició legal.

En primer lloc, la realitat de l'acte de violència voluntària del processat resulta, sense cap dubte pel Tribunal, del conjunt d'elements següents:

* les declaracions del perjudicat J.R.B.

Des de la seva visita al Servei d'Urgències de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell el 7 de gener del 2016 a les 14 hores 37 (informe d'atenció a urgències, foli 7: "*Aquest migdia, estant prop del Lycée, a via pública, fora del seu vehicle, ha patit agressió per 2 o 3 persones sense que ell hagués fet res en concret i que ell no coneix segons manifesta. Un d'ells li ha donat un cop al nas amb el cap i llavors ha caigut al terra sense poder-se defensar, amb traumatisme a zona occipital sense pèrdua de consciència. Ha quedat una mica atordit*"), fins al judici oral, J.R.B. va denunciar haver estat subjecte d'un cop de cap al nas per part d'una persona inicialment desconeguda d'ell però ulteriorment identificada com essent M.A.R.F..

És cert que contràriament al que havia indicat al metge del Servei d'Urgències pel que fa a la naturalesa del cop rebut (cop de cap al nas) i que va repetir tant davant de la batlle instructora el 17 de març del 2016 (foli 38: "*... de sobte va rebre un cop de cap al nas per part d'en M.I...*") com al judici oral a preguntes del Ministeri Fiscal i del Tribunal, el perjudicat, davant del Servei de Policia el 7 de gener a les 17 hores 50, immediatament després de la seva visita al Servei d'Urgències, no va evocar un cop de cap al nas propinat pel processat, manifestant exclusivament: "*... Em trobava xerrant tranquil·lament amb la Sra. A. al lloc ans esmentat quan de cop i volta alguna persona m'ha donat un cop de puny a la part posterior del cap, fet pel qual he caigut al terra de cap i he començat a sagnar pel nas i el llavi. La persona que m'ha agredit ha estat el Sr. M.D.S.. Moment després, una segona persona, tractant-se del Sr. H.D.S., m'ha agafat amb força per la samarreta i tots dos m'han*

començat a amenaçar a la vegada...”; pel Tribunal, els termes de la denúncia troben la seva explicació en una mala expressió per part del perjudicat de la realitat de la totalitat de l’agressió soferta, explicable pel traumatisme físic i psíquic derivant d’aquesta darrera; així, en el seu complement de denuncia del 8 de gener (foli 12), J.R.B. va declarar: “... vaig expressar que les lesions me les va causar només M.D.S., però un cop a casa, ja més tranquil i parlant amb el meu pare dels fets, vaig recordar que en H.D.S. va ser qui em propinar el cop de puny a la mandíbula”; a més i sobretot, davant de la batlle instructora, després de la lectura de la denúncia interposada en data 7 de gener, va manifestar “ratificar en la seva totalitat, sense tenir rés per afegir o modificar”... però immediatament, va donar dels fets, objectes del present procediment, la versió precitada, repetida al judici oral al qual el Tribunal ha pogut constatar la seva autenticitat, afegint el 17 de març del 2016 que “va posar-se les mans a la cara perquè no sabia el que estava succeint i quan va reincorporar-se va rebre un cop de puny a la mandíbula dreta per part d’en Hugo, caient al terra i perdent breument el coneixement”.

I pel que fa a la identificació del processat i del seu germà, el perjudicat va declarar davant de la batlle instructora, donant més precisions que al moment de la denúncia, que havia pogut “*identificar als seus presumptes agressors a través d’una amiga de la Jessica i posteriorment a través del Facebook*” (foli 39), reconeixent el 22 de gener del 2016 davant del Servei de Policia, pel mitjà dels àlbums fotogràfics realitzats per dit Servei, “*sense cap mena de dubte*”, tant M.A.R.F. (foli 16) com H.G.R.F. (foli 18) “*com a un dels autors dels fets*”, tot indicant que havia comés pels dos interessats una error d’identificació en la denúncia.

Finalment, el Tribunal ha d’observar que una acusació falsa d’una víctima real d’un acte d’agressió contra una persona desconeguda d’ella no té cap sentit.

* les declaracions del testimoni J.A.D.

Al judici oral, J.A.D., nascuda el 24 de febrer del 2000, va confirmar, a preguntes del Ministeri Fiscal, de la defensa i del Tribunal, les acusacions del perjudicat pel que fa al cop de cap a la cara donat per M.A.R.F., malgrat la negació d’aquest fet pel processat davant d’ella, precisant que a la data de l’agressió, era la parella d’aquest que havia actuat per gelosia, segons el seu punt de vista compartit pel Tribunal, el qual també ha pogut constatar la autenticitat de la interessada.

És cert que tant davant del Servei de Policia el 27 de gener del 2016 (foli 25: “... *De sobte van aparèixer els dos germans i el Miguel, després de preguntar al Jordi el que feia li va etzibar un cop de puny al rostre, concretament al nas, fent-lo caure al terra...*”) com davant de la

batlle instructora el 3 de maig del 2016 (foli 50: “... en M. va dirigir-se directament vers en Jordi i li va dir que què feia parlar amb la compareixent i seguidament li propinà un cop de puny al nas començant el J.i a sagnar...”), el testimoni havia fet manifestacions diferents sobre la naturalesa de l’acte de violència voluntària del processat; però pel Tribunal, l’existència d’aquesta contradicció en les declaracions de J.A.D., només de setze anys d’edat a la data de les audicions pel Servei de Policia i per la batlle instructora, no altera el valor probatori del seu testimoniatge al judici oral on aquesta va indicar d’una banda que potser s’havia explicat malament quan havia evocat un cop de puny, d’altra banda que a la data d’avui, no té cap relació amb J.R.B..

* les mentides del processat

Al judici oral, M.A.R.F. va al·legar, sense portar cap document acreditatiu, que el dia dels fets, estava treballant a l’Andorra Parc Hotel, mentre havia manifestat davant de la batlle instructora el 4 de juliol del 2016 (foli 60): “ Preguntat si en data 7 de juny de 2016, va estar pels voltants del Lycée Comte de Foix, el compareixent manifesta que ho desconeix, que no se’n recorda degut al temps transcorregut”.

Va al·legar que el dia dels fets, el seu germà H.G.R.F. estava treballant a la Seu d’Urgell, mentre aquest darrer va afirmar que treballava com a cuiner al Pas de la Casa i que mai havia treballat a la Seu, mentida del processat que afecta la credibilitat de les declaracions del seu germà.

Sobretot, va admetre que coneixia J.A.D., afirmant que a l’època dels fets, eren només amics, mentre havia manifestat el contrari davant de la batlle instructora (foli 59: “Preguntat si coneix a la menor J.A.D. manifesta que no coneix de res a aquesta menor”), posició expressada per la seva representació lletrada en el seu escrit de qualificació provisional.

En segons lloc, resulta dels elements mèdics figurant al sumari i especialment de l’informe mèdic forense en data 17 d’abril del 2018 de la Dra. Carme MORENO GARCIA, d’una banda que a conseqüència del cop de cap rebut a la cara, J.R.B. va patir una fractura dels ossos propis del nas constatada al Servei d’Urgències de l’HNSM on li va prescriure un tractament farmacològic amb antiàlgics i antiinflamatoris, d’altra banda que l’endemà de la visita a dit Servei, com tenia prescrit, va acudir a la consulta de l’especialista en ORL, Dr. BODET, que va practicar reducció tancada dels ossos propis nasals amb resultat satisfactori, sigui el seguiment d’un tractament mèdic posterior a la primera assistència i necessari per a la curació de la lesió.

CONSIDERANT SEGON: Per aplicació dels articles 20 i 21 del Codi Penal, el processat M.A.R.F. és responsable penalment d’aquesta

infracció en concepte d'autor per haver realitzat personalment l'acte punible, culpabilitat demostrada especialment per les declaracions concordants del perjudicat J.R.B. i de la testimoni J.A.D. així com pels elements mèdics figurant al sumari.

CONSIDERANT TERCER: No existeixen en la causa circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

Per la determinació de la pena a imposar, cal tenir en compte la gravetat dels fets derivant del caràcter totalment gratuït de l'agressió soferta per J.R.B., i també, la manca de penediment del processat que ha proferit mentides fins al judici oral.

La pena d'un any de presó condicional amb un termini de suspensió de la condemna, reclamada pel Ministeri Fiscal, constitueix una justa i adequada sanció.

CONSIDERANT QUART: Per aplicació de l'article 94 del Codi Penal, el processat, responsable penalment, ho és també civilment, i ha doncs de pagar a J.R.B., en funció dels justificants figurant al sumari (folis 9 i 48) i de la reclamació del Ministeri Fiscal que ha oblidat de tenir en compte diversos justificants (foli 42), la suma de 177,43 € corresponent a les despeses mèdiques exposades pel perjudicat (reconeixement de deute prop de l'HNSM per la visita del 7 de gener del 2016: 111,08 €) i al cost de la mascara de protecció per a jugar a futbol comprada per aquest (factura en data 21 de gener del 2016 de l'empresa Albert Llovera: 66,35 €), totes despeses en relació de causalitat amb l'agressió.

CONSIDERANT CINQUE: De conformitat als articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, el processat ha de fer front al pagament de les despeses processals causades.

VIST les disposicions legals aplicables en la causa, el Tribunal de Corts, en nom del poble andorrà,

DECIDIM:

Condemnar M.A.R.F. com a responsable penalment en concepte d'autor del delictes major de lesions doloses que han requerit per a la seva curació el seguiment d'un tractament mèdic posterior a la primera assistència, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena d'UN ANY DE PRESÓ CONDICIONAL,

amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys, així com al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, condemnar M.A.R.F. a pagar a J.R.B. la suma de 177,43 €.

Contra aquesta sentència es pot interposar recurs d'apel·lació davant d'aquest Tribunal, en un termini de quinze dies següents a la notificació, de conformitat amb el què disposa l'article 195, 199 i concordants del Codi de Procediment Penal.

Així per aquesta nostra sentència, ho manem i signem.